

Duško Geić
Trogir

ČAKAVSKE PJESME

DŌJDI NOĆAŠ

*Di še kuva, di še vāri,
di še jīdu ślāne štvāri,
di pametni mōji pāri
dišputādu na bukari.*

Dōjdi noćaš pōza bōt
u mǎlakan grājski dvōr
pod mǐseca bīlin mlīkon
koji štare grājske mře
ukažiye, opremiye
ka iž pišme līpon ślikon,
pravjat éu ti rájske sňe
jažikon ca krāju grē.

Odīt čemo kroža vīke,
lagano še libīt kalan
oprežni da bavižela
štērike nan ne udūni
ca tišjimo u rukāman.

I čut čemo golubice,
budemo li jēno uvo,
di iž švāz na švaku kuću,
ža dicīcu ka žadrīmju,
gācice in tōt guguću.

Pa še mišlin, pa še pītan
kō još more pōslin vikōv,
fortunālik i nevēri
līpik dān i godimēnti,
švīk dežgrācij, patimēnti,
dvi ijade trišta gōdišć
vāvi židāt še i gradīt
i umivāt švōje lice,
bit još vāvi pīpun grācij,
požējan ka pūt divice,
oštat jūbak, oštat špūtan,
i lipōton švakog travīt,
o artišti rešen litōn
cili grād kā jedān mīr,
pod Ivana švētoga štīton?

More šāmo mōj Trogīr.

pari-parovi; dišputat-razgovarati; bukara-malena posuda od drvenih dužica iz koje se piće; bot-sat (vrijeme !); poža-poslige, iza; pravjat-pričati, prepričavati; kala-malena, vrlo uska uličica; bavižela-povjetarac, lahor; udunit-ugasiti; lito-dlijeto; tijsat-držati, držati u posjedu; svaža-rupa; gacica-gatkica, gatka; tot-tu; fortunal-nevrijeme s vjetrom, oluja; godimenat-uživanje; patimenat-patnja; dežgracija-nesreća; vavi-uvijek; gracija-dražesnost, ljup-kost, umiljatost; šputan- skladan, privlačan; mir-zid, zidina (pren.-zidovi kuća);

KŌNJI

Víkima je ža težāka
jūšta mira tovâr bјa,
nô imbûja s obe bânde
oli na vřj o šamâra,
na běštiju ža prinřt
(paži, nemôj je pridrřt !)
tê mijûne šporik tûr
mâšta, šume, gnoja, štîn,
ižm  j stacij, v  tri, b  r
j  ski moglo s  e podn  t.

A dana   je došla môda:
ja  k puštit s  e do p  da
da bi   red, k  re nove
pune k  nji   v  ltik, vr  nik
po štotinu njizi   jajno
ca jik nije puno molit,
u ram  ne uti  kanik,
bre   pameti moga gonit
priti  kon ca n  ga stv  ra
na papucu g  s-ped  la.

Ma s   k   i nikad st  ri,
ba   i ovi k  nji novi
  n  du ot  t, ritnit, prop  t,
i s  a p  tik li  k, finik
ol br  zog autobâna
(ma i gr  uba makadama)
u livadu koju   kocit,
mimo str  du ni  dol   kli  nit
i doli s  , k   kroz v  ke
u jedino c  bilo k  znit,
ol' u trav   r  si smocit.

A dik   in t  ko d  je
k   potriba s  n  zna, v  la
r  zat gl  sno, orbi et urbi,
(t   k   priko gr  da i s  la)
ka' kom  na o  ce ga  da
dat do   n  nja, nu jel d  ka,
(ergela mu   rjon trubi,
b  sno d  pli armonika,
na v  j k  pjat stig vijori)
k  ako kr  j ol c  sar koj  
da s  ' zeni na  lidnika.

vik-stolje  ; justo-to  no, upravo toliko; no-ono; imbuj-velika zapremina kakva tereta i sl.; banda-strana; šamar-teretno sedlo; beštija-živina; ma  t-mo  t; stacija-postaja; ju  ki-ljudski; kar-zapre  na kola (ali i automobil na engleskom);   velat-brz, hitar; ramina-limena kanta; li  -gladak; ni  dol-prema dolje; ki  nit-ritnuti;

PODEMÔRJE

Špod morškôga râza
di žvuk odušije,
a švitlosti ždraka
teško sé probije
mirâkul o' pića:
vârtlî o verdûre
pridnenoga cvîća,
bînbaju še, zîbju
pritîdu vrijûge,
košâman o strîngi
š kurênton jubûju,
prikrivajuć dvôrje
ca štojûć atento
cuvâdu ga šali.

Prilîpci už stîne
(botûni na âju)
škâtare, lovîne,
kûnke ol kumpâri
šložno sé štivâju,
livadan lâzine
grêdu balât spâri.

Per fin za obranu
dvôrju bajkovitu,
kôpja o ježinci
uližlîman pritu.

Išpri su konjîci,
brojen dvâjsetîdva
vilovîta pârca
(môri kâko câja
ol' noćîna môra),
tôt je š ditîciman
žlâtna diliđânska,
u bilo kâ dôba
da bi mogla šipa,
o svîk glavonôsci
principêsa mlâda,
ca po Pošejdoru
noćinon podmôrja
bajkoviton vlâda,
minjajuć kolûre,
žabacijûć krâke,
krijuć lîce, rîgajuć
crnila jöblake
neutišna progonon
ša žemjë i neba,
moćnoga š Olimpa,
Vrijovita boga,
u vižite krajêvstva
šêga pârtit svôga.

podemorje-podmorje; odušit-izdahnuti, ispustiti zrak; pren. doći do zraka; piće-hrana; verdura-zelje, povrće; vrjuga-žarnica; strînga-vještica; kurenat-morska struja; šal-kozica; prilipak-vrsta školjke koja se zalijepi za glatku stijenu; botun-dugme; aj-halje, odijelo; škatara-vrsta raka koja obitava u kučici morskog puža; lovina-ogrc; kunka-vrsta školjke; kumpar-vrsta morskog puža; štivavat-slagati; lažna-vrsta morske trave; balat-plesati; špar-vrsta ribe; per fin-i na kraju; mor-crni; caja-čađa; noćina-mrak, pomrčina; tot-tu; ditic-dje-tešce; kolur-boja; vižita-pregled; šêga-tog; partit-krenuti;

JEMĀTVA

Docekali grōzdi
da věj jin žrno
navrǎškano štari
I u kàcu mlǎdin nogǎman
vríme je, parī,
cidl̄ šok je věrit,
a koništaricaman
na špāri
ža oficijāla, sīndika, poteštāta
Bakovu mudrošt nošit,
i cekadu trši
ko če jin ſe
u jemātve žanošu
po žanji pū'
šegodišja pokloniň,
ža oprōšt dodiň,
pogāldit jik:
jol ditič nevini
(pivcā če mu
ža alegriju dicinju
ubrā` did),

jol bilinõn
divojaške pârši
žablišjít
i nad plavcôn
še nadnīt,
ol' mōre bit
navrǎškanik rûk težák
ki štvorija ga
i u nocimân dûgin brez ſna
(oče li bolešt, ol nebo,
ol nenadînja druga kojâ)
nad njîn pređa
pa klîknit nôžicama
ca s njîma vîkima
odredîje i štimâ
(už, narâvski, višnjoga Boga)
broj mišin, kâc, bâdnji,
(nikâ privèć otôga)
mîru nâšoga ditînšta,
svôga juštvâ
i širotinšta.

jematva-berba grožđa; navraškan-naboran, smežuran; kaca-vrsta drvenog suda za mošt i za gnječenje grožđa; mladin nogaman-nekada se grožđe gnječilo nogama u drvenom sudu, kaci a onda se mošt punio u mješine za prijenos na prtećoj živini ili (kasnije) u drvene bačve zapremine nekoliko stotina litara, postavljene na zaprežna kola. Gnječenje su obavljali najčešće mladi ljudi; parit-izgledati; koništarica- žena koja na glavi, u košarama od pruća prenaša grožđe (i do pedeset kilograma) od berača u vinogradu do mjesta gdje se gnječi; špara-kolut od platna ispunjen slamom ili komadima krpe, kojeg je žena stavljala na glavu ispod tereta (da je žulja) što ga je trebala nositi na glavi; oficijal-činovnik, službenik; šindik- gradski vječnik; poteštat-gradonačelnik; pivac-dio mlaza loze na kojem vise dva grozda; alegrija-veselje; plavac-sorta grožđa; predat- strepit; pogaldit-pomilovati, pogladiti; nožice-škare (ovdje-vinogradarske); štimat-procenjivati; mišina-mješina od kozje ili ovčje kože u kojoj se na prtećoj živini prenosio mošt; badanj-drveni sud velike zapremine, s jednim dnom u kojem je vrio masulj; juštvo-ljudskost;

ARTIŠTI

Ivānki i Māti

Jě da cili svit vaš cuti
škultoron i poeteson,
ža me niše par artišti,
teko dva ste crčka nūjna
šu cigövin baš crčanjen
Šalbunâra je poštala
o bel arta vala kultna .

Ti ne šlikaš, niti klešeš
ona ne štivaje vêrse,
Šalbunaron tek crčite
i š otin od një cinite
jušto ono današ că je:
u kabđtu, ol iz kûlfa
artišiske nîma lâje
da tôt liti ne koštaje.

Tako višje ne mō's pojmit
Šalbunâru povrij žala,
šridon lita vrila, järka
ka švitlacin titrâ ârja
brez artizma vâš, crčanja,
kâ da tôd ste od poštâna..

Žato Ti i nisi škultor,
poetesa Ōna nî,
teko pâr ste crčki nûjni
da bi vâla bîla vâla,
dûša jùška u natûri
da bi švëšklad prikažala.

cutit-osjećati, doživljavati; teko-tek; samo; štivavat-slagati; kabot-kabotaža, način plovidbe (uz obalu, prema Englezu Kabotu); kulaf-otvoreno more, pučina; laja-brod; koštavat-pristajati uz obalu; arja-zrak; natura-priroda;

O CĒMEN TO JĀ ŠĀ' PÌVAN ?

Bilī vâl o šilna juga
u škretanju na south-west
ni veceraš ne češ vânka
ša mišecon niz kurenat
moru jubâv s mîron krèšt.

Tek ša trona povlašjena
moreš gledat pûntu, vâlu
Paštoralnon Bethoovenâ
ša kažete iž *kineža*
špôd maštrînke ol rogâca
už vônj smriške, koromâca
pratit krove na dvi vode,
igru plöce, kanalîce,
štînu grûbo iždilanu,
u židove tleusîce
trudôn strâšnin poštivânu,
i dalêke, tik do vâla
žâanje titraje lumîna
žavîtovne kapelice.

A vâla ce štenjât, patit
pod navalon širofînjstva,
neukosti i barbarstva
nîk kî pûni šebe šâmik
ša šôldima ca jik žgrću
švu u betôni šivi, lâdni
pôvišnicu zaogrću
pridodâjuć tâko, bâjni,
(mišleć da je to in dîka)
njiov obol eštetici
bukare i dinarida,
dajuć trîšku ujûdnošti
srîdažêmnoj krajolika.

*Tâko pôni šadâc grêmo
u žagrjaj milijunin
šajuć cilov svitu cilon
ne ožvîruć še za sèbon,
ni na Njega ca žgor gleda,
a kamo li cuteć 'nôga
ca vîkiman škôj prošipje
mîšecinon švôjon bîlon.*

šoldi-novci; bajan-jadan; ožvirat še-osvrtati se; žgor-odozgo cuteć-osjećajući;